

BİBLİYOGRAFYA :

Tanişik, *İstanbul Çeşmeleri*, II, 346, nr. 272/66; Semavi Eyice, "İstanbul-Şam-Bağdad Yolu Üzerindeki Mimarî Eserler I: Üsküdar-Bostancıbaşı Derbendi Güzergâhı", *TD*, IX/13 (1958), s. 90-92; M. Kemal Özergin, "Üsküdar-Bostancıbaşı Derbendi Güzergâhı Mimarî Eserlerinin Kitabeleri", *a.e.*, s. 121-123; R. Ekrem Koçu, "Ayrılık Çeşmesi", *İst.A*, III, 1631-1632.

SEMAVİ EYİCE

AYRILIK ÇEŞMESİ MEZARLIĞI

İstanbul Kadıköy'de
bir mezarlık.

Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı Kadıköy'de Rasimpaşa mahallesindedir. Kadıköy'den Acıbadem'e giden yoldan başlamakta ve tren hattına paralel olarak Ayrılık Çeşmesi ve Namazgâhı yanında İbrahimağa ve Koşuyolu dönemecinde sona ermektedir. Bu şekilde adını da alt başındaki çeşme ve namazgâhtan almaktadır. Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı, 1934'te basılan *İstanbul Rehberi*'ndeki haritaya göre (pafta: 29), Ayrılık Çeşmesi sokağı ile Taşköprü caddesi ve bu cadde ile Hasanpaşa mezarlık sokağı arasında bulunan iki ayrı yapı adasında iki parça halinde uzanıyordu. Bu mezarlığın gerçek durumu ve yayıldığı saha, 1334 (1918) yılında İstanbul Şehremâneti tarafından hazırlanan 1:5000'lik haritaların Kadıköy paftasında görülebilir. Pervititch'in sigorta planlarında da aynı kabristanın daha sonraki durumu işaretlenmiştir.

Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı, Üsküdar'dan başlayarak Kadıköy üzerinden Kızıltoprak'a kadar uzanan Büyük Karacaahmet Mezarlığı'nın bir bakıma son önemli ucudur. Anadolu yakasının bu çok geniş sahaya yayılan mezarlığı, İbrahimağa deresine inen yamaçta bir bölüme sahip olduktan sonra ayrı adlar alarak arada boşluklar ile tarihî Bağdat yolu boyunca devam eder. Önce İbrahimağa, daha aşağıda Saraçlar Çeşmesi mezarlıkları bu uçta sıralanırlar. Bağdat yolunun önemli menzil yerlerinden biri olan Ayrılık Çeşmesi ve Namazgâhı'ndan itibaren de hafif bir yokuş şeklinde yükselen arazide, Bağdat yolunun iki yanında Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı uzanıyordu. Eski adı ile Hünkâr İmamı semtine giden Acıbadem yolunu atladıktan sonra ise tekrar aşağıya inen yamaçta Söğütlüçeşme, daha ileride Mahmudbaba mezarlıkları bulunuyor, Yoğurtçu deresinden sonra da

yine küçük bir mezarlık yer alıyordu. Son otuz kırk yıl içinde hiçbir iz kalmamacasına yok edilen bu kabristanlardan İbrahimağa Mezarlığı'nın büyük parçası ile Saraçlar Çeşmesi, Söğütlüçeşme ve Yoğurtçu deresi Taşköprü mezarlıkları artık kalmadığı gibi Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı'nın da yalnız bir parçası müstakil bir mezarlık halinde iskân bölgesinin içinde bulunmaktadır.

Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı'nın Haydarpaşa demiryolu yapıldıktan sonra korunması için etrafı duvarla çevrilmişti. Ancak bilhassa 1960'lardan itibaren bu mezarlığın içine yerleşen gecekonducular hızla ağaçları ve mezar taşlarını tahrip etmeye başlamışlar ve neticede Acıbadem caddesinden inerken sağ tarafta kalan bölüm on yıl içinde tamamen yok olmuş, yalnız bir aralıkta nasılsa kalabilen son üç dört mezar taşı da 1980'e doğru kaybolmuştur. Bugün Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı'nın bu parçasından hiçbir iz veya kalıntı yoktur. Sadece gecekonducular arasında duran bir iki servi ağacı evvelce burada mezarlık bulunduğunun son işaretleridir. Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı'nın tren yolu tarafındaki diğer parçası da aynı duruma girmekte, hatta içine gecekonducular yapılmakta iken Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu'nun 1970-1975 yıllarında müdahalesiyle bir dereceye kadar kurtarılmıştı. Kurum buradaki gecekonducuları yıktırması, toprağı kazarak birçok gömülmüş veya kırık şahideyi bulmuş, bunlardan dikilebilenleri yeniden diktirtmiş ve mezarlığın cadde sınırı boyunca da demir parmaklık taktırtmıştı. Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı ile tren yolu arasında kalan yapı adasındaki parsel sahipleri bu düzenlemeden pek hoşnut olmamışlar ve yersiz ihbarlarla çalışmaları engellemeye gayret etmişlerdir. Günümüzde bu mezarlık parçası yine sahipsiz olduğundan tahribe uğramaktadır.

Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı'nda Acıbadem caddesi başında, etrafı tuğladan

duvarla çevrili bir sofadan başka pek çok tarihî şahsiyetin adlarını veren mezar taşları bulunmaktadır. Bunlardan bazıları Mehmed Râif Bey tarafından yayımlanan kitapta yer almıştır.

Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı'ndaki Kabirler: Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı'nda genellikle saraya mensup kişilerin kabirleri bulunmaktadır. Bugün pek az bir parçası kalan mezarlıkta mevcut mezar taşları da yarı yarıya gömülmüş, bir kısmı parçalanmış, büyük bir kısmı da otlar ve dikenler arasında kaybolmuş durumdadır. Bunlardan tesbit edilebilen bazıların sahiplerinin unvan ve meslekleriyle vefat tarihleri aşağıda belirtilmiştir: Darphâne-i Âmire kâtiplerinden Dâvud İsmâil Efendi (1192/1778), Halep kadısı Kethüdâzâde Mustafa Sâdık Efendi (1197/1783), Çuhadâr-ı Hazret-i Şehriyârî Ahmed Ağa (1211/1796-97), Tartarpazarcıklı Bostanzâde Elhâc Mehmed Ağa (1220/1805-1806), Sakabaşı Mehmed Ağa (1232/1816-17), Enderun ağalarından Ali Ağa (1233/1817-18), Sarây-ı Atık açıcıbaşılarından Ebûbekir Ağa (1234/1818-19), Hâcegân-ı Dergâh-ı Hümayun'dan Esad Efendi (1234/1818-19), Haseki ağası Mustafa Ağa (1237/1821-22), Hâcegân-ı Dîvân-ı Hümayun'dan defterdâr-ı şıkk-ı evvel mektupçusu Seyyid Hâfız Halil Efendi (1239/1823-24), Sultanahmed kâtibi Elhâc İbrâhim Bey (1240/1824-25), Dergâh-ı Muallâ kapıcıbaşılarından Hacı İbrâhim Ağa (1244/1828-29), hanımı ve câriyesi Ayşe Hanım, Vâlide Sultan Kethüdâsı Yûsuf Ağa'nın etbâından sâbık Sikke Nâzırı Mehmed Ağa (1250/1834-35), Maliye Hazîne-i Celîlesi muhasebecisi Emin Bey (1250/1834-35), Maliye Nezâret-i Celîlesi Âmedî Kalemi mukabelecisi Ahmed Cemil Bey (1250/1834-35), Bursa Kadısı Yazıcı Mehmed Efendizâde İbrâhim Efendi (1252/1836-37), Tarîk-i Aliyye-i Nakşibendiyye'den Şeyh Mehmed Can Efendi (1259/1843), ulemâdan Seyyid Ahmed Efendi (1281/1864-65), Ruûs-ı Hümayun kesedarı Şâ-

Ayrılık
Çeşmesi
Mezarlığı
ve bir
bahriyeliye ait
mezar taşı -
Kadıköy /
İstanbul

kir Şevki Efendizâde ve Rumeli beyler beyi pâyesi Kütahya Kaymakamı Mehmed Nebil Paşa (1281/1864-65), Defterdar Şükrü Efendi (1283/1866-67), Sarây-ı Hümâyun serhalifesi Hacı Rifat Efendi (1287/1870-71), sudûr-i izâmdan reisül-müneccimîn ve hey'et-i a'yân a'zâ-yı kîrâmından Elhâc Seyyid Ahmed Tâhir Efendi (1297/1880), Sefâin-i Bahriyye-i Osmâniyye kapitanlarından Seyyid Mehmed Vâsîf Efendi (1311/1893-94), Sultan Mustafa silâhtarı Ahmed Bey'in teberdarı... (tarihi okunamadı).

Bu kısa liste, Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı'nın XVIII. yüzyılın sonlarına doğru teşekkül ettiğini ve XX. yüzyıl başlarına kadar buraya defin yapıldığını göstermektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

Mehmed Râif, *Mir'ât-ı İstanbul*, İstanbul 1314, I, 38-47; J. Pervititch, *Plan Cadastral de Stamboul*, İstanbul 1939, pafta 11; *İstanbul Rehberi* (nşr. İstanbul Şehremâneti), İstanbul 1340, III. pafta, Anadolu ciheti (Necib Bey haritaları olarak tanınır); Behcetî İsmâil Hakkı el-Üsküdarî, *Merâkîd-i Mu'tebere-i Üsküdar* (nşr. Bedîi Şehsuvaroğlu), İstanbul 1976.

SEMAVİ EYİCE

AYRILIKLAR

Ruşen Eşref Ünaydın'ın
İstanbul'la ilgili çeşitli yazılarını
topladığı eseri.

Yazara "İstanbul seyyahı" ve "çeşmeler kâşifi" unvanlarını kazandıran bu makalelerin hemen hepsi Mütareke yıllarında yazılmıştır. Ruşen Eşref, gerek İstanbul'un işgal altında bulunduğu günlerde gerekse Anadolu'ya geçtikten sonra kaleme aldığı yazılarda, mimari eserler başta olmak üzere, Türk milletinin asırlar içinde kurup geliştirdiği medeniyetin çeşitli sanat dallarındaki şaheserlerini anlatmaya çalışmıştır. Bunu yaparken, İstanbul'da zamanla şekillendirilip zenginleştirilen hayat tarzını, dinî ve millî değerleri ele almış; milletin, bir zamanlar ülkeler fetheden kahramanlarına karşı sevgi, saygı ve hayranlığını dile getirmiştir. Bu yazıları sadece bir mâzi duygusuyla kaleme almayan Ruşen Eşref, bunlarla o günlerde devam eden Millî Mücadele'nin kahramanlarına Osmanlı-Türk tarihinden canlı örnekler vermek istemiştir. Yazarın Anadolu'ya geçtikten sonra İstanbul üzerine yazdığı ilk yazı "İstanbul'u Tahayyül" adını taşımaktadır. Bu kitapta yer alan yazılarını önce "Hasretler" başlığı ile çeşitli gazete ve

dergilerde yayımlayan Ruşen Eşref, daha sonra kitap haline getirdiği aynı yazılara *Ayrılık* adını vermiştir. Bu durum gerek işgal altında gerekse zamanın tahribatı ile giderek kaybolan millî ve tarihî değerlere karşı yazarın duygularını dile getirdiği yazılarından oluşan eser üzerinde ne derece şuurla düşünüp isim aradığına bir delil olarak gösterilebilir.

Kitapta sırasıyla "İstanbul'u Tahayyül", "Kadının Âh ü Vâhı", "Neferin Hıçkırığı", "Suya Hasret", "Evkaf Müzesi", "Sokaklarda", "Edirnekapi Camii", "Eyüp Sultan", "Avdet", "Bıraktığım İstanbul-Bulduğum İstanbul", "İftar", "Davulcunun Manileri", "Eyüp Sultan'da Ramazan Gecesi", "Bayezid Sergisi", "Hırka-i Saâdet Dairesinde Teravîh", "Kadir Gecesi Mevlevîler", "Ayasofya Camii'nde Bayram Namazı", "Kurban Bayramı Tahassüsleri", "Süleymaniye'de", "Mimar Sinan'ın Kabrini Ziyaret", "İstanbul Çarşısı", "İstanbul'un Caddesi", "Yol Üstü Birkaç Çeşme I-III", "İstanbul'un Cüşîşi" adlarını taşıyan yirmi dört yazı yer almaktadır. Bu makalelerin hepsinde işlenen ortak duygunun temelinde, Türk milletinin zaman içinde meydana getirdiği ve geliştirip zenginleştirdiği maddî ve mânevî medeniyetin, sahip çıkıldığı takdirde her devir ve şartta millî varlığı koruyacak derecede zengin olduğu inancı hâkimdir. Eser 1923'te İstanbul'da yayımlanmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

İsmail Habib Sevük, *Edebi Yeniliğimiz*, İstanbul 1932, s. 480-483; M. Nihat Özön, *Son Asır Türk Edebiyatı Tarihi*, İstanbul 1945, s. 434-435; Banarlı, *RTET*, II, 1241; Necat Birinci, *Ruşen Eşref Ünaydın'dan Seçmeler*, Ankara 1982, s. 5-19; *İst. A*, III, 1632-1634.

NECAT BİRİNCİ

AYŞE

(bk. AİŞE).

AYŞEKADIN CAMİİ

Edirne'de İstanbul yolu üzerinde
Ayşekadın semtinde
XV. yüzyıla ait cami.

Kapı üstündeki Arapça kitâbesine göre, Sultan Yıldırım Bayezid'in oğlu Çelebi Mehmed'in kızı Ayşe Sultan tarafından, "telâhü ehlî irfân" ibâresinin *ebced** hesabıyla karşılığı olan 873 yılının Muharrem ayı başlarında (Temmuz 1468)

inşa edilmiştir. Caminin yanındaki abdest muslukları ise 1057'de (1647) Hacı Musli adlı bir hayır sahibi tarafından yaptırılmıştır. Bâdî Efendi, Edirne'de bütün eski eserlere büyük ölçüde zarar veren Ramazan 1165 (Temmuz 1752) zelzelesinde kubbesinin ve minaresinin yıkılmış olduğunu, 1308'de (1890-91) ise yıldırım düşmesi sonucu minaresinin bir daha zarar gördüğünü bildirmektedir.

Ayşekadın Camii tamamen kesme taştan itinalı bir işçilikle yapılmış olup kare planlı ve tek kubbelidir. Esas harimin dışında kâgır bir son cemaat yeri yapılmıştır. Sol tarafta bir duvarla sınırlanan bu kısım, ahşap direklere dayanan öne meyilli ahşap bir çatıyla örtülüdür. Aslında da böyle fakat daha değişik biçimde bir ahşap çatının varlığı tahmin edilebilir. Harime giriş, bu tip camilerde görülen usule aykırı olarak yandadır. Böylece kuzey duvarı, iki pencerenin arasına kalan minar ile kesintisiz bir son cemaat namaz mekânı olmuştur.

Harimi örten kubbeye geçiş dilimli tromplar ile sağlanmıştır. Ancak aşırı yükseltilmiş olan sekizgen karnak, klasik Türk mimarisine çok aykırı olduğun-

Ayşekadın Camii ve Sebili - Edirne

